

La Setena de Beethoven i molt més

Una clausura excepcional per a una magnífica temporada de l'Orquestra de Cambra de Granollers

*La Setena de Beethoven.
OCGr amb Claudi Arimany i
alumnes del Conservatori.
Teatre Auditori de Granollers.
17 d'abril de 2016.*

Granollers

Arian Botey

Tots els qui vam omplir el Teatre Auditori aquella tarda vam poder gaudir d'un concert extraordinari. Les paraules inicials de la gerent de l'Orquestra de Cambra de Granollers, Anna Maria Pieta, ja ens anunciaven que seria un espectacle excepcional, i ho va ser.

El concert va començar amb Haydn. En aquesta ocasió, l'OCGr va afegir la presència de sis alumnes de sisè grau professional repartits entre els músics com un músic més i al costat d'alguns dels seus professors. Cal aplaudir aquesta col·laboració entre l'Orquestra i el Conservatori, un fet que els alumnes recordaran tota la vida.

I Haydn va sonar molt bé. *La Simfonia n. 38*, impecable, va ser una autèntica delícia. La composició és coneguda com a *Simfonia Eco*, gràcies al deliciós joc, present en el segon moviment i interpretat només per la sessió de corda, on els primers violins

RAMON FERRANDUS

l'Orquestra de Cambra de Granollers al principi del concert que va oferir diumenge a la tarda

toquen sense sordina i reben resposta, a manera d'eco, dels segons violins amb sordina.

També destacarem els dos darrers moviments, que inclouen parts d'oboè d'extrema dificultat. Cal dir que el repte va ser superat amb nota per l'oboïsta César Altur.

Mozart, tot seguit, ens va

fer arribar a un nou nivell; no només perquè el *Concert per a flauta núm. 1* constitueix segurament la màxima expressió dels concerts per a orquestra dins del clàssic.

Però, sinó perquè vam poder gaudir de la presència de Claudi Arimany, un dels millors flautistes de la seva

generació.

La seva interpretació va ser sublim, ja que al virtuós-me hi afegia l'expressivitat, jugant a plaer amb les notes i els ritmes, cosa que es va veure ratificat pel bellíssim bis que ens va regalar, el solo de la "Dansa dels esperits felïços" de l'òpera *Orfeu* i

Enrídica de Gluck.

A la segona part, el director Corrado Bolsi ens va parlar una mica de la feina feta i per fer de l'OCGr, com per exemple amb el projecte Musicànims, que porta la música clàssica als vestíbuls d'hospitals. Encomiable.

I PER FI VA ARRENCAR LA SETENA

És conegut que a Beethoven no li agradava Bonaparte. I quan aquest es retirava derrotat de Leipzig, encara va vèncer a la batalla d'Hanau. Beethoven va dedicar l'estrena d'aquesta simfonia a ajudar les víctimes d'aquesta batalla. I tota la simfonia és un cant èpic i popular, ple de batalles, danses i gestes heroïques i també, en el segon moviment, d'una emotiva marxa fúnebre. El poble revolucionari fet simfonia, i la simfonia que iniciava una revolució musical; la maduresa del clàssicisme entroncava amb el romanticisme, ja res seria com abans. I la música d'aquesta obra va ser la manera que Beethoven va trobar per derrotar Bonaparte. Només Bonaparte?

Entre ovacions i bravos es va tancar la temporada 2015-2016, de forma brillantíssima. La darrera imatge, poc usual, de tots els músics al prosceni amb els seus instruments per saludar va ser una prova més de l'apropament que l'OCGr viu amb la seva ciutat.